వ్యంగ్య రచన

పాత్రలు కావలెను

కొడవటిగంటి కుటుంబరావు

నేను పత్రికలో వేసిన ప్రకటనను చాలామంది తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నట్టు కనబడుతోంది.

శేషు నన్ను చూసి ముసిముసినవ్వులు నవ్వుతూ, "ప్రభాకర్ సినిమా తీస్తావా! ఏమిటి నీక్కూడా ఇలా పిచ్చి పట్టింది" అంటూ జవాబు కోసం ప్రశ్న వేశాడు.

వాడంటున్న దేమిటో నాకు సరిగా అర్థంకాలేదు.

"నాక్కూడా ఏం పుట్టుకొచ్చిందంటావు?" అని అడిగాను.

"ఇంకేముంది? సినిమాలు తీసే జబ్బు" అన్నాడు శేషు.

"నేను సినిమా తియ్యటమేమిటి? అదేం పిచ్చి?" అన్నాను.

ముసిముసినవ్వు పేటెంట్ చేసేసి, "మరి ఈ ప్రకటన ఏమిటి? అది వేయించింది నువ్వుకాదా ఏం, కొంపదీసి?" అన్నాడు.

"నేనే, నేనే! దాన్ని నువ్వు సినిమా హీరో తండ్రిలాగా అపార్థం చేసుకున్నావు."

పత్రిక తీసి వాడి ముఖాన పెట్టి, "ఈ ప్రకటనలో నేను సినిమా తీయబోతున్నానని ఎక్కడుందో చూపించు" అని శేషును ఛాలెంజి చేశాను.

శేషు నా ప్రకటనను చాలాసేపు చూసి, దిగాలుగా తల ఆడిస్తూ, "నువ్వు సినిమా తీయబోతున్నట్టు ఇందులో లేదు. నిజమే. కాని, అటువంటి ఉద్దేశం లేనివాడివి ఈ ప్రకటన ఎందుకు వేశావు? వీధివెంట వెళ్ళే ఎవడికైనా ఈ ప్రకటన చూపించు, నేను వద్దు పొరపాటు పడకపోతే చెవి తెగ్గోయించు కుంటాను" అన్నాడు.

"నువ్వన్నది నిజమేనేమో! రోజూ లక్షల అక్షరం మంది పత్రికలు చదువుతారుగా! వాళ్ళు పత్రికల్లో ఉన్నదే చదువుతారని ఏమీ లేదు, ఎవరిక్కావలసింది వాళ్ళు చదువుకుంటారు. గృహవాత్సల్యం [illegible] తగ్గిపోయే నాటి గృహాత్మక పతన జాస్తి కావటం ఎరుగుదుండో ఏమో? మోడర్న్ ఆర్టు ఏమిటి? అందులో ఎవరిక్కావలసిన మహోన్నత భావాలు వాళ్ళకివి స్తుంది. కాని దానికి మనమేం చెయ్యగలం?" అన్నాను.

"ఈ సోది అంతా నాకెందుకుగాని, ఈ ప్రకటన ఎందుకు వేశావో చెప్పు" అన్నాడు శేషు.

నేను చెప్పలేదు. చెప్పక్కర్లేకపోయిందివేళాను హిమ్మని వాడి ప్రశ్నను దాటేశాను.

ఎందుకంటే, నాక్కావలసింది శేషు ఇష్టంలేదు. సినిమాకు పనికొచ్చే పాత్రలు నాక్కావాలి. వాటిని దబ్బిచ్చి కొనుక్కుని నేనో కథ రాసి ఏ ప్రొడ్యూసరుకైనా అమ్ముకుంటాను. అది నా బిజినెస్. సినిమాకు పనికివచ్చే పాత్రలు సప్లయిచెయ్యటం శేషుకిష్టం అవుతుందా? వంటకు పనికొచ్చే పాత్రలుకూడా నా దగ్గరలేదు.

ఊరంతా వెళ్ళేదారిని వెళ్ళని ఊటికట్టు [illegible] కొనితెచ్చుకుంటుంది లోకం. నేను చిక్కుల్లో పడ్డాను.

నా ప్రకటనకు జవాబుగా ఉత్తరాలు దిగిపోయాయి. మొదటి రోజు అయిదారే వచ్చాయి. దానికే ఆశ్చర్య పడిన నేను ఆటు తరవాత వచ్చిన కట్టలు చూసి ఏం చెయ్యాలో తేల్చుకోలేకపోయాను. మొదటి రోజుగానే దబ్బంతా పోగొట్టుకున్నవాడి చందముయింది నాది.

అయిదో రోజు పోస్ట్‌మన్ ఇంతపెట్టె కట్ట తెచ్చి నాచేతి కిచ్చాడు.

"ఆ ఉత్తరాలన్నీ నావేనా?" అన్నాను.

"మీవి కానివి ఒకటో అరా ఉంటే వేరే ఉంచండి. నేను రేపు వచ్చినప్పుడు ఇచ్చేద్దురుగాని" అన్నాడు పోస్ట్‌మన్.

ఈ పోస్టుతో నాక్కానూ ఆవిడకూ చేతినిండా పని.

అసలు ట్రాజెడీ ఏమిటంటే, అన్నివేల ఉత్తరాల లోనూ ఒక్కటికూడా నా ప్రకటనకు సమాధానం కాదు.

శేషు చెప్పినట్టు, నేను సినిమా తియ్యబోతున్నానని చాలామంది అనుకున్నారు. ఉత్తరాలలో అధిక భాగం వేషాలకు దరఖాస్తులు. నా కదివరకు తెలీదు — దేశంలో అచ్చు ఎన్టీ రామారావల్లేనూ, అక్కినేని నాగేశ్వరరావల్లేనూ, శోభన్‌బాబల్లేనూ ఉండేవాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారు. వాళ్ళలో కొందరు అతి చిన్నవేషమైనా వెయ్యటానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు. కొందరు ఫొటోలు పంపారు.

ఆడపిల్లలనుంచికూడా అప్లికేషన్లు వచ్చాయి. వాళ్ళంతా కాన్వెంట్లలో చదివినట్టు చెప్పుకున్నారు. హిందీ, అరవమూ, కన్నడమూ, మళయాళమూ, ఇంగ్లీషూ, ఫ్రెంచి, బెంగాలీ, రష్యనూ, సింహళీస్, జర్మను, [illegible] భాషలు ఎన్నో వచ్చినవాళ్ళున్నా[illegible].

అవకాశం వస్తే కొందరు సినిమా అవకాశం [illegible] నట్టింటవే స్వేచ్ఛగా నటించటానికి [illegible] ధరించటానికి, నృత్యమునకు అనువవైన [illegible] భరతనాట్యమూ, కథాకళి, మణిపురీ, కథక్, రాక్ అండ్ రోల్, ట్విస్ట్ [illegible] డాన్సులేగాక కొత్త రకాలు [illegible] సిద్ధంగా ఉన్నట్టు రాశారు.

ఒకమ్మాయి, కోరిన [illegible] ఫొటో తీయించుకుని పంపించ[illegible].

ఇద్దరమ్మాయిలు తమ [illegible].

చాలామంది, నేను తీయబోయే సినిమా [illegible] పంపారు. ఎవరెవరు ఏయే పాత్రలు ధరించ[illegible] వాళ్ళే చెప్పారు. నాకు కాస్టింగ్ శ్రమకూడా [illegible] లేదు.

కొందరు మరోరకం ఉత్తరాలు రాశారు. గానీ, నా ప్రకటనకూ ఏమి సంబంధమో [illegible] తెలియలేదు. వాళ్ళు నానుంచి ధనసాయం కోరారు. [illegible] కష్టాలు చెప్పుకున్నారు. తమవంటి దీనులకు సాయం చేసిన ట్టయితే నాకు భగవంతుడు అంతులేని [illegible] ఇస్తాడని నమ్మకంగా చెప్పారు. [illegible] కథల్లోలాగా వాళ్ళే ఒక వయొలిన్ [illegible] ధర్మంతో ప్రారంభించి అక్షలు ఎందుకు అర్థంకాలేదో మరి!

ఒక ఉత్తరం వచ్చింది. దానిమీద [illegible], పేరూ, తేదీ, సంతకమూ ఏమీ లేవు. ఆ ఉత్తరంలో ఇరవై నకళ్ళు తీసి వెంటనే ఇరవైమందికి పోస్టుచెయ్యమనీ, అలా చెయ్యనిపక్షంలో నాకు [illegible] వస్తుందనీ, అలా చెయ్యని కారణంవల్లనే నెహ్రూ, గాంధీ, లాల్ బహదూర్ శాస్త్రీ ఆకస్మిక మరణం పొందారనీ, అలా చెయ్యటంవల్లనే నాసేర్‌కు [illegible] వచ్చిందనీ, పి. సి. ఘోష్‌కు బెంగాలు ప్రధానమంత్రి పదవి వచ్చిందనీ, ఇరవై నకళ్ళు పంపినవారికి జాక్‌పాట్స్ తప్పకుండా వస్తుందనీ, అనుకోకుండా మంత్రి పదవులూ, ఎమ్మెల్యే వగైరా బిరుదులూ వస్తాయనీ [illegible] కమిషన్ ఇంటర్వ్యూలు విజయవంతమవుతాయనీ నేను తెలుసుకున్నాను.

తిరుపతికి వెళ్ళటంకన్న ఇదే బాగుంది. గుండు చేయించుకుని వికారం కావటంలేదు. అంతా రహస్యంగా జరిగిపోతుంది. [illegible] చరాచర్లు అయినవాడుకూడా మరొకరికి తెలియకుండా ఈ అస్త్రం ప్రయోగించవచ్చు!

"ఏమండీ, దీనికి మీరు ఎది [illegible] నేను పది నకళ్ళు తీద్దాం" అన్నది నా భార్య.

"ఒద్దు. నువ్వన్ని అక్షరాలు [illegible] రాస్తావు. కళ్ళు పోతాయి" అన్నాను.

మా ఆవిడ ఆ ఉత్తరం [illegible] ఎక్కడ పెట్టిందో.

"ఈ ఇంగ్లాండ్ లెటర్లూ, [illegible] — లోకంలో ఎన్ని వందల [illegible] లేశారో! జనందగ్గర డబ్బుంది. పోస్టు [illegible] ప్రకటనలకు తోలిదంత డబ్బెక్కడిది?" [illegible] ఆవిడ.

"ఎంత పెంచితే బాగుంటుంది [illegible]" అన్నాను.

"కార్డు పదిహేను పైసలు చెయ్యాలి [illegible] లెటరు పదిహేను పైసలు చేస్తే [illegible] పావలా చెయ్యండి . . ."

మా ఆవిడ అన్న మాటలు [illegible]

సినిమా ప్రపంచం అంటేనే ఒక మహేంద్రజాలంలా తయారయింది! దానికి సంబంధించిన వ్యామోహం మహచెడ్డది. దానిలోపడ్డ జనానికి కళ్ళకి పచ్చకామెర్లు కమ్ముకుంటా యంటే విడ్డూరంలేదు! ఈ రోజుల్లో కొద్దో గొప్పో ఆ వ్యాధి సోకని వరుడు లేడు!

తెలికాయున్నది గొప్ప మిస్టర్ ఒలివర్ [illegible] ఇంతకన్న మంచి రుజువు మరి దొరకదు.

నా ప్రకటన వెలువడిన [illegible] క్రైసిస్ వచ్చింది — మా ఇంటికే — [illegible] పిల్ల క్రైసిస్ [illegible].

ఆవిడ వచ్చే [illegible] యున సంబంధం కట్టిపోగా, ఆవిడ [illegible] ఇంకోసారి ప్లాస్టిక్ పెట్టి [illegible] "పిల్లలంతా దిమ్మవాళ్ళు పెర్చలు కానివ్వ [illegible] రిక్షాడు [illegible] మా ఆవిడ నా [illegible] స్టైకిల్‌రిక్షా [illegible] తీర్చిచ్చి, [illegible] రాపటం?" [illegible]

"కనిపించటంలేదూ?" అన్నదట క్రైసిస్. [illegible] ఊరుకుండా? మా ఆవిడంటే ఆడవాళ్ళ అభోగతిలో [illegible] మగాళ్ళ పెత్తువీరిపోతున్నారనీ, తాను [illegible] ఇంతకన్న మా ఆవిడ తన పేరూ, వచ్చిన పని ఒడగలేదనీ ఏద్దేవా చేసిందిట.

ఆవిడ క్రైసిసని అప్పుడు మా ఆవిడకి [illegible] 'మీరు మా [illegible] గారు — అంటే మావారి [illegible] — [illegible]! కాలా [illegible] [illegible] ఉంటాము" అని కసి [illegible].

క్రైసిస్ ఆ దెబ్బలో ఒక్కొక్కరంగాను "అవాక్కు" [illegible].

[illegible] ఆవిడకి ప్రతిభ [illegible] — [illegible] గతేంగా ఉన్నది. ఆవిడ ఎన్నో నవలలు పోటీలకు పంపిందట. ఒక్కదానికీ బహుమానం ఇవ్వలేదట. కాని ఆవిడ రాసిన సీరియల్స్

(తరువాయి 35 వ పేజీలో)

(31 వ పేజీ తరువాయి)

వేసుకుంటారట

నేనింటికి వచ్చేంతవరకి ఆవిడ గట్టిగా మాట్లాడుతూ [illegible] తిట్టేసిస్తూ, ఆ గుక్కలోనే ఏదో పత్రికలో [illegible] "[illegible]"ని కళ్లకద్దుకు వేసుకున్నారో, [illegible] లు ఒచ్చు తను అనుకున్నట్టుం[illegible]ది.

"[illegible] చూడండి? దాని [illegible] హించుకున్నట్టే వేశా[illegible]"

"[illegible] అని [illegible] అడుగుతున్నా[illegible]"

"[illegible] 'తెలుపు [illegible]' [illegible] క్రై[illegible]"

నేను [illegible]గానే ఆవిడ [illegible] మాదండి. [illegible] రచయిత్రులూ సినిమాలకి రాసేస్తున్నారు. నాచేత మీరు రాయించుకోవాలి. మీరు డబ్బిస్తారనుకోండి. కాని డబ్బుకోసంకాదు నేను రాస్తానంటాను. ప్రెస్టీజి! ఏమండీ, మీచేత ఎవరూ రాయించుకున్నారు కాదేమని అందరూ [illegible]పిస్తున్నారు. ఈ రచయిత్రులందరికన్నా బాగానే రాస్తానండి నా 'కామమోహం' నావెలుంది చూశారా, అది సినిమాకోసమని రాసిందేనూ! నన్నడిగితే 'తెలుపు నలుపు ఎరుపు' కంటె ఎన్నో గొప్ప నవల్సు నావేవి. నా 'ఎరుపు నలుపు నలుపు' లాంటి ఆ దిక్కుమాలిన సినిమాగా [illegible] అయిడియాస్ కొట్టేశారండి. [illegible] దండగ [illegible]. [illegible] అడిగితే [illegible]. [illegible] "ఏమిటోనూ!" అంటూ క్రైసిస్ నన్ను [illegible] గొంతురొక్కేసింది.

అంటూ ఏదో గట్టిగా చావుకబురు బయటపెట్టాను.

"మీరు చెప్పేదంతా బాగానే ఉంది గానండి, నే [illegible] పిక్చరు తీసే ప్రయత్నంలో లేను. మీకు కోపమొచ్చినా, ఏమైనా నా ఉద్దేశం అదికాదు. మన సినిమాల్లో — మీరు చూసేఉంటారు —"

నన్ను మాట్లాడనివ్వకుండా, ఆవిడ అడ్డుతగిలి, "నే నెప్పుడూ సినిమాలు దృష్టిలో పెట్టుకునే నావెల్సు రాస్తాను. పత్రికలో వేస్తే మహా చదివితే నాలుగు లక్షలమంది చదివేరు. సినిమాల్ని నలభై లక్షలమంది చూస్తారు. కోటిమంది చూస్తారు. రాసిందానికి సార్థకత ఉండాలి — ఏమంటారు? మనం జీవితంలో పొందని, పొందలేని అనుభూతుల్ని సాహిత్యంద్వారా పొందాలి. సినిమా అందుకేగదా ఉంటా? అందుచేత నేనటుంటే, నేను ఎప్పుడూ సినిమాలే దృష్టిలో ఉంచుకుని రాస్తా" అన్నది.

"కాని మన సినిమాల్లో నటీనటులే తప్ప పాత్రలుండటంలేదు. ఆ లోటు తీరుద్దామని —"

"అక్కడే మీరు పొరబడుతున్నారు. అసలు పాత్రలు నటీనటులే మన సంప్రదాయం దనుకోండి అందులో పిల్లల్ని పోస్తాం, పాలు పోస్తాం, పాయసం పోస్తాం, పావకం పోస్తాం. పాత్ర ఎప్పుడూ ఓటే. మా ఇందిరను సృష్టించేప్పుడు నేను కృష్ణకుమారిని మనసులో ఉంచుకున్నాననుకోండి. ఇప్పు డాలోచిస్తే అది ఓవేళ విజయనిర్మలా ఏమిటనిపిస్తోంది. అలాగే పరంధామయ్యన్నా డనుకోండి గుమ్మడియే. నే నెప్పుడూ మన నటుల్నే మనసులో ఉంచుకొని పాత్రలు సృష్టిస్తాను. పాత్రలకీ, నటులకీ తేడా ఉంటం నేను యెంతమాత్రమూ ఒప్పుకోను" అన్నది క్రైసిస్.

నేను నోరు పెళ్లబెట్టాను.

ఆవిడను ఎట్లా నోరు ముయ్యటం? ఎట్లా వదిలించుకోవటం?

ఆవిడ రోజుల్లా గంట మోగుతున్నట్టు మోగుతూనే ఉంది. తాసే మగాళ్లనందర్నీ తిట్టింది. పెళ్లాలనే అర్థంచేసుకోలేనివాళ్లు ఆడపాత్రలను సృష్టించట మేమిటన్నది. నేను నా భార్యను ఎన్ని రకాల అవమానిస్తున్నానో తెలుసుకునేటందుకు చాలా సటిల్‌గా ప్రశ్నలు వేసింది. మగవాళ్లకన్న ఏనాటికైనా ఆడవాళ్ళే బాగా రాయగలరన్నది. అంటూనే మిగిలిన ఆడ రచయిత్రుల నందర్నీ ఏదో వంకపెట్టి తిట్టింది. 'కావ్యేషు నాటకం రమ్యం, నాటకేషు శకుంతలా' అన్నట్టుగా తెలుగు గడ్డకు క్రైసిస్ ఒక్కతే అసలైన రచయిత అయి కూర్చుంది!

ఆవిడ రాసిన నవలలూ, కథలూ అన్నీ మాకు కరతలామలకమై పోయాయి.

'ఎవరు నువ్వు?' అన్న అతి చిన్న నవల ఆవిడ మాస్టర్‌పీసని మాకు అర్థమయింది. "ఎవరు నువ్వు?" అని భార్య భర్తను అడగటంతో నవల ఎబ్రప్ట్‌గా ఆగి పోతుందిట. భార్య చెప్పిన చివరి డయలాగు నాకూ, మా ఆవిడకూ కంఠతా వచ్చేసింది.

"నేను సంగీతంలో సుశీలకుగాని, నాట్యంలో వైజయంతిమాలకీగాని, చిత్రలేఖనంలో అమృత షేర్గిల్‌కి గాని, నటనలో జమునకుగాని తీసిపోను. నాలో ప్రపంచం ఏమేమి చూచి కరతాళధ్వనులు చేసిందో వాటన్నిటికీ అంక్షపెట్టావు. పవిత్రంగా ఉండవలసిన మన ప్రేమను కామంతో పంకిలం చేశావు. నా అనుభూతులలో ఏ ఒక్కదాన్నీ నువ్వు పంచుకోలేదు. నా ఆలోచన ఒక్కటీ నీకు అర్థంకాదు. నా హృదయోద్రేకాలేవీ విన్నంటవు. అయినా నామీద నీ కింత అధికారం ఎవరిచ్చారు? అసలు — ఎవరు నువ్వు?" అంటుంది 'హీరోయిన్.'

"ఇంకో యాభైఏళ్లకి నా ఈ చిన్న నావెల్ నెండితెరకెక్కి ప్రెసిడెంటు ఎవార్డు అందుకుంటుంది. అటువంటి రోజు వచ్చితీరాలి. వచ్చి తీరుతుంది" అన్నది క్రైసిస్.

...పెరిగేకొసమో...

ఫోటో—దవారుల నరసింహారావు (అత్తిలి)

ఆవిడకు ఆతిథ్యం ఇవ్వటం మా తలకుమించిన పని అయింది. ఆవిడ కొత్తస్వయిఒ అతిథి. అన్నీ అడిగి చేయించుకుంది చక్కగా. భోజనంలోకి ఏమేం చెయ్యాలో చెప్పింది. మమ్మల్ని బజారుకు వెంట బెట్టుకెళ్లి, తనకు కావలిసిన చిల్లర వస్తువులు కొనిపించింది. మేం చూశామన్నా వినకుండా, తాను చూడలేదు గనక, ఓ డొక్కు సినిమాకు మమ్మల్ని కూడా ఈడ్చుకుపోయి, మాచేతనే బాల్కనీ టిక్కెట్లు కొనిపించింది.

మా ఇంట్లో తన పుస్తకం ఒక్కటీ లేనందుకు మా సాహిత్యాభిలాషమీద పొడ్డు వేసింది.

"ఇంతకూ నా నావెల్సులో ఏమేం తీసుకుంటారు?" అని నన్ను నిలదీసి అడిగింది.

ఏమీ తీసుకోనంటే చంపేస్తుందని నాకేదో భీతి కలిగింది.

"మీ పుస్తకాలు సంపాదించి చదివిచూసి నింపాదిగా తెలియబరుస్తాను" అన్నాను.

మర్నాడు మా క్రైసిస్ దిగి వెళ్లిపోయింది.

మూడోనాడు ఇన్ని పుస్తకాల కట్ట వీపీగా వచ్చేసింది. దాన్ని తిప్పికొట్టటానికి మొహమాటపడి తీసుకున్నాను.

అప్పటినుంచి వారంవారం ఉత్తరం! పుస్తకాలు చదవటం పూర్తయిందా? ఏమేం తీసుకుందా మనుకుంటున్నారు?

ఏవేవో సమాధానాలు రాస్తున్నాను. ఇంకా కొన్ని పుస్తకాలు చదవాలని ఓసారి, నాకూ మా ఆవిడకూ అభిప్రాయాలు కలవటంలేదని ఓసారి, పిక్చరు తీసేటంత లేదని ఓసారి, నాకు డబ్బు పెడతామన్నవాడు తిరపతి తోపిడిలో చచ్చాడని ఓసారి రాస్తూ వస్తున్నాను.

"పిక్చరు తీసిందాకా ఆగ నవసరంలేదు. ముందు సినిమా రైట్స్ పుచ్చేసుకోండి. లేకపోతే ఇంకెవరన్నా ఈ అవకాశం కొట్టేగ్గల" అని నా మేలు కోరి నన్ను హెచ్చరించింది మా క్రైసిస్.

ఈ ఉత్తరం వచ్చాక నాకో కొత్త ఐడియా వచ్చింది. నేను మా క్రైసిసుకు బ్రోకరుగా పనిచెయ్యదలిచాను. స్త్రీలచేతనే రాయించుకోవాలన్న పట్టుదలగల నిర్మాతలు నాకు రాయండి. నాదగ్గర తొమ్మిది మహత్తరమైన నవలలున్నాయి. అన్నీ స్త్రీహస్తపాకాలే. బ్రోకరేజి ఆట్టే ఉండదు. తొమ్మిది నవలలూ తీసుకునేవారికి బ్రోకరేజి ఉచితం. ఇటువంటి [illegible]కాన్ని, మన చిత్రనిర్మాతలు సద్వినియోగం చెయ[illegible] ప్రార్థన!